

Gerbiami Gyvybės mokslų centro rinkėjai,

esu Justas Dapkūnas. Jau daugiau nei 12 metų dirbu Vilniaus universitete, kuriame prieš tai studijavau. Šiuo metu esu Biotechnologijos instituto Bioinformatikos skyriaus vyresnysis mokslo darbuotojas, o taip pat dėstau struktūrinę bioinformatiką įvairių bakalauro studijų programų studentams. Norėčiau pareikšti savo norą tapti Vilniaus universiteto Gyvybės mokslų centro tarybos nariu. Tam yra kelios priežastys.

Per savo gyvenimą įgijau nemažai patirties, susijusios su veiksmingu bendradarbiavimu ir balanso tarp skirtingų veiklų palaikymu. Manau, kad mano gebėjimas bendrauti ir sutarti su įvairiais žmonėmis, kartais šiek tiek netradicinis požiūris į problemas ir dirbant bioinformatikos srityje išvystytas įgūdis paprastai apibūdinti sudėtingus reiškinius gali praversti dirbant Gyvybės mokslų centro taryboje.

Esu įsitikinęs, kad Gyvybės mokslų centras yra ne tik mokslo ir inovacijų lyderis Lietuvoje, bet ir turi didžiulį potencialą toliau augti tarptautiniu mastu. Ypač svarbu tai, kad čia vykdomi patys įvairiausi gyvybės mokslų tyrimai: nuo klasikinės biologijos iki itin šiuolaikiškų biotechnologijos ar bioinformatikos tematikų, nuo fundamentalaus mokslo iki taikomųjų darbų. Manau, kad įvairovė yra viena iš mūsų Centro stipriųjų pusių. Mokslininkams tai leidžia atlikti tarpdisciplininius tyrimus, o studentams užtikrina galimybes siekti geresnio išsilavinimo jų pasirinktoje srityje. Dėl to skirtingos mokslinių tyrimų tematikos turėtų būti ir toliau palaikomos bei skatinamos.

Norint išlaikyti lyderystę ir užtikrinti tyrimų kryptį įvairovę, būtina ne tik investuoti į naujausias technologijas. Universitetą sudaro žmonės, kurie užsiima mokslu. Deja, pastaruoju metu dažniau viešai kalbama apie įvairius formalius vertinimo kriterijus, žurnalų kvartiles ir pan., kartais netgi pamirštant mokslinės veiklos esmę: siekti generuoti naujas žinias, bandyti suprasti gamtos reiškinius ir paaiškinti apie tai kitiems mokslininkams bei visuomenei. Formalus požiūris tikriausiai prisideda ir prie suprastėjusios psichologinės atmosferos, apie ką daug girdime pastaruoju metu. Manau, kad geros mokslininkų ir studentų savijautos užtikrinimas yra svarbu, nes gera psichologinė atmosfera didina kūrybiškumą ir prisideda prie tyrėjų akademinės laisvės.

Dar viena priežastis kandidatuoti yra tai, kad Biotechnologijos institutas šiuo metu susiduria su atstovavimo krize. Pastaruosiuose rinkimuose institute visada buvo renkamas iš vieno kandidato, dėl to manau, kad reikia imtis iniciatyvos ir nebijoti kandidatuoti į mokslininkų savivaldą. Tikiuosi, kad taip manau ne aš vienas.

Dėkoju už Jūsų laiką ir dėmesį.

Pagarbiai,

Justas Dapkūnas